

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/16274,Isakowicz-Zaleski-Tadeusz.html>
20.05.2024, 15:42

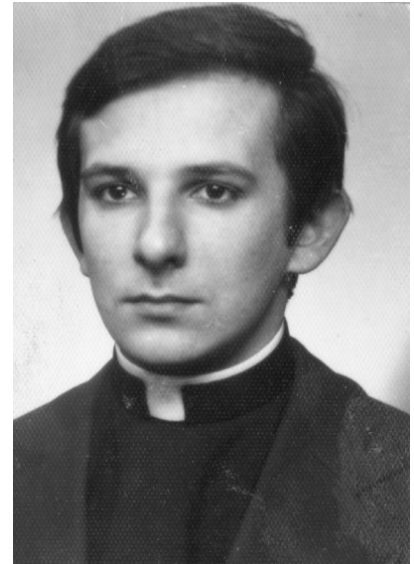
Isakowicz-Zaleski Tadeusz

Tadeusz Isakowicz-Zaleski, ks., ur. 7 IX 1956 w Krakowie. 1967-1973 członek ZHP. 1975-1983 alumn Wyższego Seminarium Duchownego w Krakowie, w 1983 święcenia kapłańskie.

1975-1977 wcielony na 2 lata do specjalnej jednostki wojskowej dla kleryków w Brzegu Opolskim: w 1976 uczestnik głódówki przeciwko zakazowi posiadania gazet i książek religijnych, w toku służby osadzony na 56 dni w areszcie za uchybienia dyscyplinie (w konsekwencji przedłużenie służby o 2 mies.). 1978-1981 kolporter wydawnictw niezależnych w Papieskiej Akademii Teologicznej, od 1979 działacz opozycji, współpracownik SKS, Chrześcijańskiej Wspólnoty Ludzi Pracy.

W 1981 wybrany do samorządu seminaryjnego, za próbę przekształcenia samorządu w autentyczną reprezentację studencką, po V roku niedopuszczony do święceń kapłańskich i dyscyplinarnie skierowany na praktykę w parafii w Chrzanowie (1981-1983). 1978-1989 autor w niezależnych „Spotkaniach” i „Hutniku”, współredaktor, publicysta „Krzyża Nowohuckiego”. W 1981 animator, współorganizator wspólnoty Wiara i Światło w Krakowie.

W 1983 skierowany na studia do papieskiego Kolegium Ormiańskiego w Rzymie, jednak władze odmówiły mu zgody na wyjazd. 1983-1991 kapelan wspólnot „Wiara i Światło” i duszpasterz osób niepełnosprawnych umysłowo w Krakowie, 1984-1989 duszpasterz w założonym w 1982 przez ks. Kazimierza Jancarza Duszpasterstwie Ludzi Pracy przy parafii św. Maksymiliana Kolbego w Krakowie-Mistrzejowicach, współorganizator Mszy za Ojczyznę, Tygodni Kultury Chrześcijańskiej; wykładowca Chrześcijańskiego Uniwersytetu Robotniczego im. kard. Stefana Wyszyńskiego tamże. 2-krotnie napadnięty przez nieznaną sprawców: 6 IV 1985

Isakowicz-Zaleski Tadeusz 125 3.jpg

Miejsce urodzenia Kraków

Data urodzenia 7-09-1956

Hasło wydrukowane w **Tom I**

brutalnie pobity w kamienicy, gdzie mieszkali jego rodzice, w nocy 3/4 XII 1985 w klasztorze w Woli Justowskiej, napastnicy zarzucili mu pętlę na szyję, zakneblowali i próbowali uprowadzić. W 1987 współtwórca Fundacji im. św. Brata Alberta, od 1989 prezes. W IV-V 1988 kapelan strajku w Hucie im. Lenina, po pacyfikacji zatrzymany na kilka godzin. Od II 1989 Honorowy Członek „S” HiL.

Od 2000 duszpasterz Ormian w Krakowie, od 2002 w Polsce. Od 2001 prezes Oświatowego Towarzystwa Integracyjnego w Radwanowicach.

Autor tomików wierszy: "Oblężenie" (1981), "Wspomnienia" (1985), "Morze Czerwone" (1987), "Świąteczne obcowanie" (1993), "Wiersze" (2006), wielu artykułów historycznych, książek, m.in.: "Biskup ormiański Izaak Isakowicz „Złotousty”" (2001), "Słownik biograficzny duchownych ormiańskich w Polsce" (2001), "Księża wobec bezpieczeństwa na przykładzie archidiecezji krakowskiej" (2007), "Moje życie nielegalne" (2008), "Przemilczane ludobójstwo na Kresach" (2008). Od 2007 felietonista Gazety Polskiej.

Kawaler Orderu Uśmiechu (1997); w 1997 otrzymał od kard. Franciszka Macharskiego tytuł kanonika honorowego archidiecezji krakowskiej za pracę z osobami niepełnosprawnymi (w 2006 zrezygnował z tytułu w proteście przeciwko pomówieniom pod swoim adresem); odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1999, odmówił przyjęcia go z rąk prezydenta Aleksandra Kwaśniewskiego), Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2006), Nagrodą Rzecznika Praw Obywatelskich im. Pawła Włodkowica „za odwagę w występowaniu w obronie podstawowych wartości i praw nawet wbrew zdaniu i poglądom większości" (2007), Nagrodą Kustosz Pamięci Narodowej (2011).

Mateusz Konczal

[Kraków, Region Małopolska](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)